

Mijnheer Dokter doet witte jas liever uit

Steeds meer artsen werken 'in burger'

"Mijn witte jas? Die doe ik nóóit aan. Hij schrikt mijn patiënten af." Dat zei kinderchirurg Erwin Van Der Veken in 'Topdokters', op Vier. Hij is lang niet de enige die zo denkt. Huisartsen, psychiaters, euthanasie-expert Wim Distelmans: allemaal doen ze liever geen uniform aan. Want een witte jas jaagt de bloeddruk van de patiënt omhoog. BERT HEYVAERT

Ofwel draagt hij T-shirt en jeans. Ofwel een fuchsia pak – in combinatie met een haarkapje met aapjes op. Maar een witte doktersjas? Nooit. "Al twintig jaar niet", zegt Erwin Van Der Veken (Koningin Fabiolaziekenhuis, Brussel). "Een witte jas creëert afstand, schrikt af. Dat is duidelijk bij kinderen. Maar als ik volwassenen zou behandelen, zou ik hem ook niet aandoen."

Van Der Veken spreekt uit buikgevoel, maar de wetenschap treedt hem bij. In de psychologie bestaat

het zogenaamde *white coat-syndroom*: mensen zien een witte jas in een klinische setting, en hun bloeddruk stijgt. Een fenomeen dat zich voordoet bij 40 procent van de bevolking. Geen wonder dat veel huisartsen hun witte jas aan de kapstok laten. "Vandaag is dat al de helft, blijkt uit een enquête", zegt Steven Haesaert (Vereniging van Vlaamse Huisartsen). "Vooral jonge artsen doen dat liever, zij zijn liefst gelijkwaardig aan de patiënt."

Niet elke patiënt verlangt dat, beseft Haesaert. "Vooral de oudere generatie vindt het vreemd. Die is opgegroeid met Mijnheer Dokter, iemand met status, die hoort een uniform te dragen." Bovendien, blijkt uit een studie uit 2014, is er een genderverschil. "Mannen kunnen dragen wat ze willen", zegt prof. Birgitte Schoenmakers (KU Leuven). "Maar een vrouwelijke arts zónder schort, die vinden patiënten minder geloofwaardig."

Huisartsen kiezen hun eigen kleren, in ziekenhuizen is het anders. Daar blijft de dresscode vaak wit. "Er is geen wet die het verplicht", klinkt het bij de Vereniging van Artsensyndicaten (BVAS). "Ziekenhuizen leggen die dresscode zelf op

uit hygiënische redenen."

"Nochtans: elke dag een proper hemd is hygiënischer dan een schort", zegt prof. Annette Schuermans, diensthoofd van het UZ Leuven. "Want die schort wordt niet dagelijks gewassen. Voor operaties en bij risicopatiënten gelden striktere voorschriften. Maar de consultaties, die mogen artsen bij ons doen in burger."

STEVEN HAESAERT
VERENIGING VLAAMSE
HUISARTSEN

"Vooral jonge artsen zijn liever gelijkwaardig aan de patiënt"

Sommige artsen wisselen af. Zoals prof. dr. Wim Distelmans, expert in palliatieve zorgen. In het UZ Brussel doet hij zijn verplichte witte hemd aan, in het palliatieve centrum loopt hij in burger. "In de kliniek spreken ze me aan met dokter, in het dagcentrum met Wim. Geef mij maar dat laatste. Vooral in gesprekken over de dood. Dan zijn we toch allemaal gelijk."

Kowo wil collega's vaker laten samenrijden

Een nieuwe applicatie voor gsm en tablet moet meer collega's aanzetten tot carpoolen. Kowo, een start-up, wil de Uber voor collega's worden. Bedoeling is dat bedrijven intekenen en zo hun werknemers ertoe aanzetten vaker met elkaar van en naar het werk te rijden. "Als je bedrijf meedoet, kan je je in de app opgeven als bestuurder, passagier of allebei. Je duidt ook je vaste traject aan.

Elke avond om 19 uur krijg je dan een overzicht van alle collega's die je kan oppikken of die je kunnen meenemen. Een algoritme doet alle berekeningen voor jou", zegt Nicolas Rampelbergs van Kowo.

Tijdens de spits zit 75 procent van de autobestuurders alleen in de auto. Minister van Mobiliteit François Bellot (MR) steunt initiatieven die carpoolen promoten. "We moeten dringend op een andere manier nadenken over onze mobiliteit en het zijn projecten als Kowo die ons zullen toelaten onze gewoontes aan te passen."

Verzekeraar AXA en autoverdelers D'Ieteren hebben al ingetekend. In bedrijven die carpoolen op bedrijfsniveau organiseren, kunnen werknemers die met twee of meer in de wagen rijden, aanspraak maken op een fiscaal voordeel. (wba)

Chocolade boomt in België, maar winst gaat naar buitenland

Nooit werd in ons land op zoveel plaatsen chocolade gemaakt en verkocht als nu. Welgeteld 540 chocoladiers telde België eind 2015, een stijging met meer dan 10 procent ten opzichte van 2008. Daarbij zitten zowel de eenmanszaken als de fabrieken. Vlaanderen telt met meer dan zeshonderd vestigingen ook meer gespecialiseerde chocoladewinkels dan ooit.

Vooral buitenlandse multinationals worden rijker van onze chocolade. Van de top tien van de grootste producenten is zowat de helft in buitenlandse handen. Barry Callebaut blijft met 2,3 miljard euro ook in België torenhoog marktleider. Grote Belgische bedrijven als Leonidas en Neuhaus draaiden in hetzelfde jaar respectievelijk 83 miljoen euro en 76 miljoen euro. "Wat niet wil zeggen dat wij er niet beter van worden. Zo stelt Barry Callebaut in ons land meer dan duizend mensen te werk", zegt Jan Bart Van In van het magazine *West-Vlaanderen Werkt*, dat de sector onder de loep nam. (ktb)

Verken je nieuwe thuis met je chihuahua of op zimmo.be

zie meer met **zimmo**
DE SLIMSTE IMMO SITE